

тината и да се наслади на красотата, що се крие въ върното прѣдаване на идеята. Ако извѣстна картина съдържа въ себе си хуморъ, ние трѣбва да се помжчимъ да стане той уловимъ за дѣцата. Естетически наставления си нѣматъ никакъ мѣстото; вмѣсто да казваме на дѣцата: „вижте това колко е хубаво!“, „гледайте какъ живо е изрисувано това лице!“ и пр. по-добрѣ е да ги оставимъ сами да откриятъ „хубостта“ и „живостта“.

Ето тия сж главнитѣ правила, тъй да се каже, които трѣбва да се спазватъ при художественото възпитание чрѣзъ картини и бесѣди върху тѣхъ. Родителитѣ не трѣбва да ги изпускатъ изъ прѣдвидъ никога, защото много важно е въ началото още да се даде правилна насока на развоя на естетическия усѣтъ у малкитѣ дѣца.

Картини въ текста.

Любимката на мама. Картина отъ Р. Еппъ, съврѣмenna нѣмска художница. Еппъ рисува майсторски дѣтски физиономии и прѣдава въ тѣхъ извънредно сполучливо душевното настроение. Ето и тука, колко живо ни е прѣдставила тя душата на малката гиздавка, която тъй мило ни гледа съ своитѣ черни като черешки очи и сѣкашъ ни казва: „да, азъ съмъ наистина любимката на мама!“ Колко прѣлестъ, колко красота е влѣла художницата въ това малко създание!

Медуза. Картина отъ Ф. ф. Шукъ, съврѣменъ бѣлжитѣ нѣмски художникъ, професоръ въ Мюнхенската Академия на Изящнитѣ Изкуства. Шукъ рисува прѣдимно символични картини и такива изъ древната грѣцка митология, като прѣдава въ тѣхъ всичката сила на своя изобразителенъ талантъ.

Въ картината, която даваме, той ни прѣдставя едно митологично същество, познато подъ името **Медуза**. Медуза е една отъ тритѣ **Горгони**, чудовища, които сж имали мощъ да прѣвършатъ въ камъне всички ония, които сж ги поглеждали. Медуза е била убита отъ Персея (синъ на Зевса и Данаи), който взелъ главата ѝ и я носилъ въ всички свои походи за да вкаменява съ нея своитѣ неприятели. Въ очитѣ на Медуза художникътъ е прѣдалъ всичката оная страхотна мощъ, що е имало това чудовище, заедно съ своитѣ двѣ сестри Стено и Куриала. Споредъ прѣданието, тритѣ сестри Горгони живѣли въ прѣисподнята. Тѣ имали на главитѣ си змии, вмѣсто коси; въ устата сж имали огромни зжби, а на краката си мѣдни копита.

№ 1. Щастливо дѣтство. Картина отъ Песке Геца, съврѣменъ унгарски художникъ, извънредно талантливъ въ прѣдаването моменти изъ дѣтския безгриженъ животъ.

Малкитъ народъ никога не страда отъ досада, защото по природа нѣкакъ той умѣе да си създаде удоволствие и радостъ и отъ най-дрѣбни нѣща. Ето и тука, малкитѣ кжшовници, слѣдъ като сж разтарашували навсѣкадъ изъ кжши (навѣрно, родителитѣ имъ сж нѣйдѣ на полето) напипали сж кошничката съ орѣхитѣ и сж неизказано щастливи: по-голѣмиятъ отъ тѣхъ, че ще

може да си строши нѣкой отъ орѣхитѣ и нагости братчетата си, а по-малкитѣ че ще ги потъркалятъ по пода. Съ рѣдка вѣщина е прѣдадена отъ художника тая мила дѣтска сцена.

№ 2. Последниятъ день на градъ Помпей. Въ дрѣвно врѣме, въ Италия, подъ политѣ на огнеметната планина Везувий, билъ разположенъ градътъ Помпей. Въ него имало чудни дворци, великолѣпни язычески храмове, театри, и въ градинитѣ шуртѣли водоскоци и се бѣлѣли статуи.

Жители имало въ града много и живѣли тѣ богато и весело. И макаръ на Помпейнци да сж били вече извѣстни землетресенията и изригванията на Везувий, но тѣ не мислѣли, каква страшна гибель прѣдстои на тѣхния градъ.

Въ 79-а година (въ първия вѣкъ слѣдъ Рождество Христово), на 23 августъ, се чули въ Помпей глухи подземни удари, гжстъ димъ покрилъ земята и морето, въздухътъ се напълнилъ съ удушливи миризми, — и се започнало изригване, съ всичкитѣ негови ужаси...

Планината се пукнала на нѣколко мѣста и по нейнитѣ склонове потекла изъ зеищитѣ тъмни пукнатини, сжщо като огнени змии, лава — разтопена отъ подземния огънь маса. Небето се покрило съ мрачни, грозни облаци, завалѣлъ пепелъ, всичко потжнало въ мракъ, и само когато блѣснѣла мълния, съ своята зловѣща червеникава свѣтлина, озарявала обезумѣлитѣ отъ ужасъ жители на града. Везувий почналъ да изригва камъни и огънь, започнало землетресение, съ трѣсъкъ се рушили домове и храмове, разтопявали се и падали съ грохотъ статуи.

Лава се носѣла на огнени потоци, умѣртвявайки и унищожавайки всичко на своя пжтъ, и покрила нещастния градъ. Скоро людето съвършено забравили, че на това мѣсто билъ градъ Помпей и само слѣдъ седмнадесетъ вѣка отъ тогазъ, случайно се натъкнали на затрупания градъ. Това събитие (затрупването на града Помпей) е описано отъ древния ученъ Плиний, който е билъ очевидецъ на загиването на града Помпей, но случайно се е спасилъ отъ смъртъ.

Вършидба. Цвѣтно приложение № 1. Картина отъ Ярославъ Вѣшинъ, съврѣменъ български художникъ, добрѣ познатъ на редовнитѣ четци на „Картинна Галерия“. Съ неподражаема вѣщина е прѣдалъ нашия художникъ една сцена изъ нашия народенъ битъ. Сцената е добрѣ позната на всички наши малки четци, особно на селскитѣ, за да има нужда отъ описание и разяснение. Нека тѣ сами се възхитятъ отъ вѣрността, съ която художникътъ е прѣдалъ всичко въ тая картина. Живостта на изобразеното е голѣма и вамъ се струва, гледайки картината, че сами сте на харманя и заедно съ стареца гоните неуморенитѣ още кончета около стожера.

Съдържание на книжка I.

1. Любимката на мама! Картина отъ Р. Еппъ.
2. Лъвъ и робъ. (Разказъ отъ И. Горбуновъ-Посадовъ) за дѣца и юноши).
3. Птичка — пѣвичка. (По И. Бѣлоусовъ).
4. Медуза. Картина отъ Ф. ф. Шукъ.
5. Търговецътъ и духътъ. (Арабска приказка. — Изъ „Хиляда и една нощъ“ — за дѣца).
6. Майчина пѣсень. (По К. Балмонтъ).
7. Приказка за тебе.
8. Разяснения на картинитѣ.
9. Приложения. Двѣ аутотипни (№ 1 и № 2) и едно цвѣтно № 1.